

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zgodovinske črtice o slovenščini na srednjih šolah na Slovenskem.

(Spisal * * *)

(Dalje.)

Kakor je primeroma ugodno stanje slovenščine na Ljubljanski gimnaziji, tako tudi na ostalih dveh, v Rudolfovem in v Kranji. Na gimnazijah na teh dveh mestih se razun grščine in nemščine v nižjih razredih vsi drugi predmeti učé po slovenski; od V. — VIII. v Rudolfovem kakor v Ljubljani razun slovenščine vse po nemški.

Za Kranj*) je bila slovenščina kaj s početkom obvezen predmet za Slovence, tisti pa, ki so bili nemškega maternega jezika, so bili skoro gotovo oproščeni, ker se ne more dokazati, da bi se ti bili v slovenščini z nemškim učnim jezikom poučevali (kakor je to bila navada na Ljubljanski realci.) Takih je bilo malo, ker je bila exhorta v cerkvi precej s početkom gimnazije (leta 1861/2) slovenska in se ni nikoli predrugačila.

Na gimnaziji v Rudolfovem se je slovenščina kot obvezen predmet začela učiti z novim poučnim načrtom (16 dec. 1854 št. 1431 min. uk.) v vseh osmih razredih. V višji gimnaziji so se rabila Miklošičeva berila v vseh štirih razredih, slovnica Potocknikova v V. in VI. razredu, v sedmem in osmem pa Metelkova (Lehrgebäude &c.) V osmem razredu se je staroslovenščina poučevala kot neobvezen predmet po dve uri na teden. Za pouk v slovenščini so bile za vsak razred po dve uri na teden odmerjene. Zdaj se uči slovenščina v I. in IV. razredu po 3, v vsakem drugem razredu po 2 uri na teden. Več razredov v jeden oddelek ni bilo nikoli sklopljenih.

Dijaki so po ogromni večini Slovenci; l. 1856 je bilo 184 dijakov, mej temi dva inorodnika; leta 1858. vseh 158 Slovencev; l. 1859 vseh 194; Slovencev 180; l. 1865, vseh 229, in 202 Slov.; leta 1868 vseh 182, Slovencev 175. Lani ogromna večina slovenska.

Slovenščina je bila v Rudolfovem od nekdaj v dobrih rokah.

*) Prof. Karlin v Letopisu „Matice Slovenske“ leta 1887., spisal je obširno zgodovino gimnazije v Kranji.

Da se vrnemo v Gorenjsko stolico, omenimo, da se je tamošnja nižja gimnazija vsled Najvišje določbe presvetlega cesarja z dne 20. sept. 1870 spremenila v realno gimnazijo s slovenskim učnim jezikom. V izvršitev te določbe se je ukrenolo, da je nemški jezik obvezen predmet in terminologijo v vseh družih predmetih se mora tudi nemška pridjati.

Slovensko prednašanje se je v prvem razredu pričelo in leto za letom napredovalo.

Leta 1873. bil je pa v III. in IV. razredu učni jezik zopet popolnem nemški razun veronauka in slovenščine; to je veljalo za leto 1874 tudi za drugi in prvi razred razun veronauka, latinščine in slovenščine.

Še le leta 1882 se je za slovenščino zopet na bolje obrnilo, ker je minister z odl. dne 22. julija odločil, naj se vsak učenec v potrebnih vednostih, najprej v maternem, potem v nemškem jeziku poučuje, da dobi popolno sposobnost za znanstvene študije na univerzi; radi tega bodi a) v I. in II. razredu slovenščina učni jezik za vse učne predmete; deloma izvzeta je le nemščina kot učni predmet, katera se ima že v I. razredu, kakor hitro je mogoče, z nemškim in slovenskim učnim jezikom poučevati; nemščini naj se odmeri v prvih dveh razredih po 4 ure na teden odloči. Pri pri prevajanju Caesarja se sme razun slovenščine tudi nemščina rabiti.

Kakor iz tega razvidimo, je za Slovence glede slovenščine na Kranjskem v srednjih šolah še nekamo ugodno poskrbljeno. (Dalje prih.)

† Andrej Einspieler.

Izvirno poročilo, dne 18. januarja.

Na mrtvaškem odru.

V sobi, v katerej je pokojnik deloval, v katerej je vsprejemal politične somišljenike in prijatelje ter snoval z njimi načrte za napredek slovenskega naroda na Koroškem, leži sedaj v krsti. Mala sobica drapovana je jako ukusno s črnim suknom. Tudi preko krste, v katerej bode položen Andrej v mater zemljo, pogrnjeno je črno sukno s srebrnimi obrobki, tako da sega na vseh straneh do tal. Na to sukno položeno je truplo pokojnikovo, odeto v črno duhov-

niško obleko. Roki ima sklenjeni na prsih, v njih pa drži srebrno razpelo. Mašniški odznaki postavljeni so mu poleg glave. Krog odra vise ob stenah prekrasni venci s trobojnimi, črnimi in belimi trakovi ob nogah pa je položen najlepši venec, kateri je darovala svojemu ustanovniku „družba sv. Mohorja“.

V bolezni se Einspieler ni spremenil skoro nič. Le lici ste mu nekoliko upali. Sicer pa je obraz njegov tak, ko je bil v življenju. Blagi mir se razliva po njem; znamenje mirne smrti. Le zdrava, rudeča barva zginila je umakniviši se smrtnej bleddosti.

Odkar je pokojnik položen na poslednjo posteljo, prihajajo ga kropiti Celovčani in okoličani trumoma. Procesiji jednako videti je obiskovalce hoditi v Pavličevo ulico. Ker je veža mala in stopnice ozke, čakati mora vedno mnogo občinstva pred hišo, dokler se razvrsti. Pač v Celovci že dolgo ni bilo mrliča, za katerega bi bilo zanimanje tako veliko, kakor za pokojnega Andreja. Najbolje se mi dopada, da vidim toliko kmetiškega ljudstva mej zadnjimi obiskovalci. Kakor blisk raznesla se je vest, da je Einspieler umrl, po okolnih vaseh in od tod dalje po vsem slovenskem Koroškem in takoj so začeli vreti skupaj kmetje, da skažejo poslednjo čast onemu, kateri je tako marljivo deloval za njihovo blaginjo, tako neutrudljivo učil je je vsega koristnega, tako previdno vodil jih po grapastej poti političkega gibanja. Peš, na vozovih in po železnici prihajali so možje že včeraj od vseh strani: iz kantske, zilske, rožne in podjunske doline. Danes došli vlaki prenapolnjeni so zopet vsi s častilci pokojnikovimi. Kako sijajen dokaz, da je seme, katero je zasejal Andrej Einspieler padlo na plodna tla. Kako tolažilna pa je ta prikazen za vsacega rodoljuba tudi zato, ker nam daje opravičeno upanje, da Koroška ni propala za Slovenstvo.

Venci, ki so do danes opoludne bili položeni na krsto, so:

1. Koroškemu kolegi — odbor „Matice Slovenske“. 1. Hrvati Slovincu. — (Venec poklonjen od društva sv. Jeronima). 3. Voditelju in pobratimu — Julij pl. Kleinmayr. 4. Slovenski poslanci deželnega zbora Štajerskega. 5. „Družba sv. Mohorja“

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XVI.

Dom, kjer je stanovala Ana Sergějevna, stal je na polagoma dvigajočem se, prostem holmu ne daleč od rumene, kamenite cerkve z zeleno streho, belimi stolpi in slikarji al fresco nad glavnim udom, predstavljajočo „Kristovo ustajenje“ po italijanskem ukusu. Posebno zanimiv radi svoje ogromnosti bil je v ospredji ležeč rujav vojščak v oklopu. Za cerkvijo razprostralo se je v dveh vrstah dolgo selo s sem ter tja belečimi dimniki nad slamnatimi strehami. Gradič bil je zidan vistem slogu, kojega pri nas imenujejo aleksandrijskega. Tudi gradič je bil rumeno pobarvan, tudi streho imel je zeleno, tudi bele stolpe in ospredje z grbom. Gubernijski stavbar postavil je obe stavbi v zadovoljstvo rajnega Odincova, ki ni trpel, kakor se je sam izražal nikakih puhlih in nepotrebnih novotarij. Na obeh

straneh gradiča vrstilo se je temno drevje starega vrta; drevored obstriženih jelk vodil je do uboda.

Naša prijateljca srečala sta v sprednji sobi dva sloka lakaja v livreji; jeden iz njiju hitel je takoj k hišniku. Hišnik, tolst človek v črnem fraku, prikazal se je hitro ter peljal gosta po stopnicah s preprogami pogrnjenih v veliko sobo, kjer sta že stali postelji z vsemi potrebami za toaleto. V domu je bil lep red: vse je bilo čisto, povsodi je dišalo po nekakem prijetnem duhu, kakor v ministerskih vsprejemnicah.

— Ana Sergějevna vas prosi, da blagovolite priti k njej čez polu ure, rekel je hišnik. — Ali ne zahtevate ničesar?

— Ničesar ne zahtevava, dragi, odgovoril je Bazarov: — samo kozarček žganja blagovolite prinesiti.

— Čujem, dejal je hišnik ne brez začudenja ter se je oddaljil skripajoč s čevlji.

— Kak grand genre! opomnil je Bazarov: — zdi se mi, da rekate tako? Vojvodkinja, prav res!

— Lepa vojvodkinja, rekel je Arkadij, — koj na prvi vid povabi taka strašna aristokrata k sebi, kakor sva midva.

— Posebno jaz, bodoč zdravnik in zdravnikov

sin ter popov unuk... Ako namreč še ne veš, povem ti, da sem popov unuk?... Kakor Speranskij*), pristavil je Bazarov po kratkem molku, ter skrivil ustni. — A vender se je ona izpestovala; oh kako se je izpestovala ta gospa! Ali ne bi frakov oblekla?

Arkadij zamigal je samo z ramenoma... a tudi on čutil je majhno vznemirjenje. Čez polu ure šla sta Bazarov in Arkadij v sobo za goste. Bila je prostorna, visoka, precej razkošna, a brez posebne ukusa opravljena soba. Težko, drago pohištvo stalo je v navadnem, prisiljenem redu ob stenah obitih z rujavimi zlato prevezenimi preprogami. Pokojni Odincov naročil je je po svojim prijatelji in opravitelji, vinskemu trgovcu iz Moskve. Nad srednjim divanom visela je slika nagubanega plavolasega moža, in videlo se je, kakor bi neljubeznivo gledal na gosta. „To je gotovo on“, šepnil je Bazarov Arkadiju ter namrdavši se pristavil: „ali udereva?“ A v tistem trenutku ustopila je gospodinja. Oblečena je bila v lahko barežno obleko. Gladko za ušesi počesani lasje dajali so njenemu čistemu in svežemu licu devišk izraz.

*) Imeniten državnik za Aleksandra I.

(Dalje prih.)

— svojemu ustanovniku. 6. Celovski Slovenci — najblajzemu rodoljubi. 7. Prvoboritelju koroških Slovencev — goriški Slovenci. 8. Uzoru Slovencev — akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji. 9. Voditelju Gorotana, poverjeniku svojemu — banka „Slavija“. 10. Blagemu rodoljubi — dr. Ivan Tavčar. 11. Očetu Slovencev — „Slovenec“. 12. Sotrudniku, uzornemu rodoljubi — uredništvo „Slovenskega Naroda“. 13. Slovensko pisateljsko društvo. 14. Žaljuči „Sokol“ Ljubljanski. 15. Nepozabljivemu dobrotniku in pisatelju — rodbina Janežičeva. 16. Vrlemu rodoljubi — rodbina Hrašovecova. 17. Svojemu častnemu članu — „Triglav“. 18. Podružnica sv. Cirila in Metoda — za Beljak in okolico. 19. Andreju Einspielerju — narodni poslanci vojvodine Kranjske. 20. Uzornemu rodoljubi, očetu koroških Slovencev — čitalnica v Ljubljani. 21. Slavnemu, prezasluznemu rodoljubi — čitalnica celjska. 22. Jakob Radoslav Hočevnar — Velikovec. 23. Nedosegljivemu uzoru svojemu — bogoslovci Ljubljanski. 24. Ptujski Slovenci.

Vsi venci imajo krasne, dragocene trakove, večinoma od teške svile.

Iz deželni zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 19. januarja leta 1888.)

Namesto obolelega glavarja g. grofa Thurna predseduje njegov namestnik g. Grasselli.

G. posl. baron Apfaltrern se pritožuje, da se zdaj predlaga deželni odbor nova poročila in da vsled tega zboru ni mogoče, temeljito o njih obravnavati ter jih mora „durchpeitschen“. Poslanec dr. Poklukar ugovarja, da so vse obravnave v odsekih in da bodo tudi o cestnem zakonu temeljite. Deželni odbor Detela razjasnjuje, da predlogov o cestnih stvarih ni mogel prej predložiti, ker je bilo treba mnogo poizvedovanja. Deželni stavbeni urad pa je tudi preobložen z delom. Sicer pa je načrt bil že pred dvema letoma v zboru in že takas je upravni odsek ga pretresaval, torej bo deželni zbor lahko o njem sklepal.

Dr. Poklukar in tovariši interpelirajo deželnega glavarja glede trditve koroškega deželnega predsednika od Ljubljanski prisilni delavnici. Interpelacijo in odgovor smo že priobčili. Dodamo še poročilo, katero je čital g. deželni odbornik Murnik o tej stvari:

V dežel. pris. delavnici nabaja se sedaj 406 prisiljencev, o teh samo 60 kranjskih; drugi pa so s Koroškega, Primorskega, Tirolskega, Solnogradskega, Gornje-Avstrijskega in deloma to je 9 mož s Češkega.

Od teh govori 297 mož oziroma korigendov samo nemški, 11 laški in nemški, in 25 slovenski in nemški, torej njih razume 333 nemški. Samo slovenskega jezika zmožnih je 38 mož, in samo laški govori le 35 mož.

Kar se božje službe in veronauka tiče, je v tukajšnji delavnici že od nekdanj bolj urejeno, kakor v drugih takih zavodih. Tukaj se namreč deli veronauk po 4krat na teden, mej tem ko se drugod navadno le oo nedeljah in praznikih veronauk uči in služba božja odraavlja.

Veronauk podaja se v delavnični učilnici v oddelkih, in sicer tako, da se v šolo pokličejo v posameznih urah le Nemci, ali Slovenci, ali Lahi. Nemci pridejo po dvakrat, Slovenci in Lahi po enkrat na teden na vrsto, tako da se sleherni prisiljenec v veronauk uči v svojem materinem jeziku.

Božja služba opravlja se v pris. delavnici v torek četrtek in nedeljo, potem vsak praznik. Po nedeljah in praznikih služi se tudi ekshorta in sicer pa dvakrat zaporedoma nemški, potem po enkrat laški in slovenski. Oddelek v mestni bolnici zahaja k sv. Krištofu k božji službi, ter ima tam vsako nedeljo in praznik tudi nemško ekshorto.

Tako bil je veronauk urejen od nekdanj v prisilni delavnici, in se je v tej zadevi le toliko preuredilo, da se sedaj na prisiljenec nemške narodnosti z ozirom na njih večino še bolj ozira, ker se je oddelki v mestni bolnici preskrbela nemška ekshorta.

Oddeki, kateri se leta 1886. in 1887. bili nastavljeni na Igu in v Logatci imeli so isto tako božjo službo v ondotnih farnih cerkvah in se jim je tudi veronauk podajal v nemškem jeziku.

Slovenski korigendi se uče utraktivno v navadnih predmetih ljudske šole, isto tako tudi v veronauku, nemški in laški korigendi uče se samo nemški.

Deželni odbor predloži poročilo ob osuševanju kotlinskih dolin pri Starem trgu, Cerknici in Planini. Priloženo je končno poročilo o delih, katero je izvršil gozdni asistent V. Putick v ta namen, da so bile preiskane vodne razmere na Krasu pri Planini, Cerknici in v Loški dolini na Notranjskem. Jako zanimivo poročilo še priobčimo. Deželni odbor nasvetuje, da naj deželni odbor, hvaležno uvaževaje velikodušno podpiranje tega podjetja od strani c. kr. poljedelskega ministerstva, ter priznavajoč jako za služna dela gozdnega asistenta V. Puticka, poročilo na znanje vzame. Tekom leta bode izdelan glavni

načrt, zato za l. 1888. še ni treba nobene vsote postaviti v proračun.

Deželni odbor poroča na dalje o popravah na Reški cesti, na kateri se je bil dne 3. aprila 1887. ob Ležeškem rebru utrgal svet v širokosti 24 m in v visokosti 38 m. Poprave so stale 5542 gl. Deželni odbor nasvetuje:

1. Deželni odbor se pooblasti, ukreniti, da se od svote 5542 gl., katera se je za poprave na Reški cesti v Senožeškem cestnem okraji predplačiloma iz deželnega zaklada izplačala, odpiše delni znesek 2770 gl. kot podpora.

2. Ostali znesek 2772 gl. velja kot posojilo, katero je iz sredstev Senožeškega cestnega zaklada povrniti deželnemu zakladu pričenši l. 1888. v šestih letnih rokih po 462 gl.

3. Nasvet deželnega odbora, po katerem je Senožeškemu cestnemu zakladu od mitniških dohodkov Reške ceste, dokler se kaj drugega ne ukrene, odkazati dve tretjini ter porabiti najpred za povračilo pod 2 navedeno, se odobri.

Poročilo je bilo izročeno finančnemu odseku. Deželni odbor predloži poročilo o preložitvi ceste čez Bogensberg. V pokritje stavbene potrebščine so že obljubili cestni odbori prizadetih krajev precejšnje zneske.

Glede tega, da se dogotovi zaloga gradnje, misli deželni odbor, da naj slavnemu deželnemu zboru naslednje podatke priporoča v blagovoljno preudarjenje oziroma sklepanje. — Kakor znano, nahaja se cesta, za katere preložitve se gre, v ozemlju litijskega cestnega okraja. Vsled tega je ta cestni okraj v prvi vrsti dolžan, skrbeti za pokritje stroškov večkrat omenjene preložitve. Okrajni cestni odbor litijski je res pripravljen dati zdatni znesek 8000 gl. za gradnjo, kateri znesek pa z ozirom na prej navedeno okolščino ne zadostuje, ter bi se moral za 3000 gl., torej na 11 000 gl. povišati, katera svota pa še vedno ni polovica proračunjenih stroškov.

Posebno prizadeti cestni okraj zatiški, kateri ne da nobenega doneska, naj bi se prisilil po kakem sklepu, da pripomore z doneskom 3000 gl., katerega je mogoče pripraviti na ta način, da se l. 1888 in 1889 pobira 5 1/2% na priklada na neposrednje v znesku 27.594 gl. predpisane davke. To bi cestni okraj ne zadelo posebno hudo, ker priklada, katero pobira ta okraj za svoje cestne potreščine, že več let ne presega 3%. Kar se tiče cestnega okraja trebanjskega, naj bi zadostovala v ta namen zahtevana hranilnična uloga 3500 gl.

Potemtakem pokazala bi se zaloga gradnje tako-le:

Donesek cestnega odbora Litijskega z	11000 gl. — kr.
Donesek cestnega odbora Zatiškega z	3000 „ — „
Donesek cestnega odbora Trebanjskega z	3500 „ — „
Skupaj	17500 gl. — kr.
Potrebščina znaša	23734 „ 15 „

torej primanjkuje še znesek 6234 gl. 15 kr. kateri naj bi se pokrili iz deželnega zaklada oziroma dovolil kot podpora za omenjeno gradnjo. Ravno tako naj bi se stroški za izdelanje podrobnega načrta prevzeli na deželni zaklad.

Gradnja naj bi se izvršila v dveh letih, namreč l. 1888 in 1889, ter bi bilo delo tako razdeliti in pospeševati, da bo še letos mogoče progo od Šmartna na vzgor do Bogensberga za promet pripravno narediti; prihodnje leto pa ono po vrhu hriba in navzdol do Pustega Javorja izgotoviti in prometu izročiti.

Končno se nasvetuje:

Slavni deželni zbor naj vzame to poročilo na blagovoljno znanje ter na podlagi zgor navedenega sklene to, kar se mu o tej stvari zdi potrebno, deželnemu odboru pa naroči izvršitev storjenih sklepov.

Poročilo je izročeno finančnemu odseku v pretres. (Dalje prih.)

Deželni zbor štajerski.

Seje dne 12. in 13. januarja neso imele nič važnega, — rešile so se razne prošnje, mej njimi od nekaterih zgornje-štajerskih občin, katere so prosile za dovoljenje, da smejo naložiti občanom po 80% in 105% občinskih dokladov — k temu naše sedanje cene za živino! — Nemški kmet ravno tako zdihuje, ker nič ne more spraviti v denar kakor slovenski — in zopet se človek prepriča, da bi trebalo silno krepke roke, katera bi omejila nesrečne nizke tarife za inozemsko živo in mrtvo blago, in spremenila nesrečne visoke tarife na nekaterih glavnih železnicah, katere vlada za — avstrijsko blago!

Danes 13. januarja stavlja je baron Hackelberg predlog, naj se popravijo v štajerski postavi za okrajne zastope tisti paragrafi, kateri govorijo o „veleposestniku“.

Znano je, da se je pred nekaterimi leti še le začela tolmačiti ta postava tako, da vsak hišni posestnik v mestu, kater plačuje 60 gl. davka, če tudi nema zemlje, sme voliti kot „veleposestnik“ za okrajni zastop — na Ptui in v Celji se je tožilo pri upravnem sodišči, in uspeh je bil sijajen — c. kr. upravno sodišče je spoznalo za nepostavno, da bi volili mej veleposestniki hišni posestniki, ki od zemlje ne plačajo nič ali skoro čisto nič. Pravo

za pravo bi moral biti Celjski okrajni zastop razpuščen, ker je bilo dopuščanje golih hišnih posestnikov k tej volitvi spoznano nepostavnim — poganjala se tudi rešitev te stvari, — uspeha pa to ni imelo do sedaj pri vladi, — uspeha pa sta imeli ti dve pravdi in razsodbi upravnega sodišča v tem, — da so zdaj takozvani „liberalni“ Nemci po baronu Hackelbergu stavlili predlog, naj se naloži deželnemu odboru štajerskemu, da spremeni dotične paragrafe postave o volitvi v okrajni zastop tako, da se bo odstranila vsa dvomljivost, kaj je veleposestnik. — Se ve da hočejo popolnem zatreti besedo veleposestnik — in si s tem osiguriti večino v okrajnem zastopu za dalje časa v mariborskem in celjskem okraji — in če mogoče tudi zopet pridobiti si večino v ptujskem okraji.

Prihodnje leto bode torej deželni odbor na mizo položil predlog, s katerim bi se odstranile te „dvomljivosti“. — Štajerski Slovenci bodo pri tem sigurno imeli priliko konstatovati objektivnost in nepristranost deželnega odbora, — gorje vsakemu, kateri bi dvomil na tem!

Danes se pa je na mizo položilo že sporočilo posebnega odbora, kateri se je bil volil zavoljo znanega protesta štajerskega deželnega odbora proti pravosodnega ministerstva ukazu, naj se uknjižuje vsebina slovenskega zemljišno-knjižnega odloka v zemljišno knjigo v slovenskem jeziku!

V tem odseku pa sedta, hvalo Bogu, tudi naša dva poslanci Jerman in dr. Jurtela, katera sta v odseku moško branila naše narodne pravice in postavnost ministerstva naredbe in katera sta tudi predložila svoj predlog manjšine, v katerem nasvetujeta na temelji popolnem postavnih razlogov, naj se ne odobri dotični protest štajerskega deželnega odbora!

Deželni zbor goriški.

(XI. seja 7. januarja 1888.)

(Konec.)

Sledé poročila peticijskega odseka.

Poročevalec Del Torre. Jožefi vdovi ranjkega učitelja Goriške normalke Jarneja Radizza se dovoli 40 gl. podpore.

Poročevalec Kovačič. O prošnji Lucije Komavec, učiteljeve udove, za podelitev podpore prestopi se na dnevni red.

Poročevalec Mohorčič. O prošnji Dobraveljske občine za podelitev podpore, da zgradi most ne občinski cesti, prestopi se na dnevni red.

Poročevalec Del Torre. Društvo za varstvo avstrijske trtoreje na Dunaji dovoli za leto 1888 donesek 60 gl. iz dežel. zaloga.

Poročevalec Ivančič. Dovolé se naslednje podpore za leto 1888:

Cestnemu odboru ajdovskemu za uravnava klanca Ravnjaka 500 gl.; — cest. odboru tolminskemu za cesto kraj Idrije 500 gl., za cesto Sv. Lucija — Ladri 500 gl., za cesto Staroselo — Logé 1500 gl., od katerih pa se ima pridržati 500 gl. na predplači dovoljeni leta 1886, tako da se izplača samo 1000 gl., za most čez Dragovšek na občinski cesti proti Livku 400 gl., katere bo cestni odbor izročil županstvu na Iderskem in nadzoroval, da se ta denar porabi za most; — cestnemu odboru Sežanskemu za uravnava klanca pri Križi 1000 gl.; cestnemu odboru Komenskemu 1000 gl. za uravnava klanca pri Koprivi; — cestnemu odboru Cerkljanskemu 1000 gl. za cesto mej Želnom in Reko in za most čez Jesenico; — cestnemu odboru Bovškemu za most mej Bovcem in Čezsočo; — cestnemu odboru Cervinjanskemu 800 gl. za cesto mej Belvederem in laguno; — cestnemu odboru Gradiškemu 1200 gl. za skladovne ceste tamkajšnjega okraja; — občini Ronke za kanalizovanje 1000 gl.; — županstvu v Gradu 400 gl. za izčiščenje in razširjenje kanala mej Belvederom in Gradom. — Županstvu v Romansu odpustita se prva dva roka v sesiji leta 1886 dovoljenega posojila 2000 gl., katera bi se morala plačati v znesku 200 gl. za l. 1887 in 1888. O drugih prošnjah v dosego podpor za cestna in druga javna dela prestopi se na dnevni red. — Deželnemu odboru je po predlogu poslanca Dottori-ja naročeno, naj, kadar se mu primerno kaže, imenuje svoje zastopnike v cestne odbore po § 19. cestne postave od leta 1864 in naj strogo na to pazi, da se bodo dovoljene podpore rabile za tista dela, za katera so omenjene.

Poročevalec Del Torre. Odboru za morsko kopelj v Gradu se dovoli 400 gold. podpore za leto 1888.

Poročevalec Kovačič. Alojziju Komelu, dijaku na ces. kr. umetnostni akademiji na Dunaji dovoli se 100 gl. podpore.

Isti poročevalec. Peticija Kobariške občine za uravnava katastralnih mej izroči se dežel. odboru, da jo reši v svojem področju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 20. januarja.

Češki deželni zbor je sklenil, da se bode nastavljal nadzornik za kmetijske šole. Dotični odsek je bil nasvetoval, da se nastavi, če bode treba, tudi dva nadzornika, jeden naj bode Čeh, jeden Nemec. Večina deželnega zbora je pa mislila, da

je dosti jeden nadzornik, ki pa mora biti večš obeh deželnih jezikov. Predvčeraj se je deželni zbor zaključil.

Gališkemu deželnemu zboru predlagal bode šolski odsek, da se sklene resolucija na vlado, da predloži državnemu zboru načrt zakona, s katerim se bode premenil državni šolski zakon takó, da se bode razširila avtonomija dežel v šolskih zadevah. Tako resolucijo sklenil je tudi češki deželni zbor. V prihodnjem zasedanju se bode državni zbor najbrž bavil s premembo državnega šolskega zakona, kajti tega tudi želé nemški konservativci. Če bi nemški konservativci ne mogli dobiti konfesionalne šole za vso državo, se bodo pa potegnili za razširjenje avtonomije dežel, kar se tiče šolstva. Na ta način bi dobili popolnem v svoje roke šole na Tirolskem, Solnograškem in Gorenjem Avstrijskem, v katerih deželah imajo večino v deželnem zboru.

Vnanje države.

„Reforma“ piše o vojski mej **Avstrijo** in **Rusijo**. Mej drugim pravi, da se bode poljski narod v tej vojni ravnal po tem, kar mislijo Avstrija in njene zaveznice storiti z ruskim Poljskim. Gališki vojak storil bode pač svojo dolžnost, a tu je govor o naidušenju vseh Poljakov in njih solidarnosti z Avstrijo. Ko bi se hotelo po vojni levo obrežje Visle dati Prusiji, kar bi bilo le nova razdelitev Poljske, se bi o kakem naidušenju Poljakov ne dalo govoriti. Poljaki bi mirno čakali konca vojne in varovali svoje sile za poznejši čas, da še celo protestovali bi proti novi razdelitvi Poljske. Sedanje zmešnjave so le posledice nesrečne razdelitve Poljske. Vsled tega je Rusija postala evropska vlast in jela Evropo nadlegovati. Če se hoče za Evropo odstraniti nevarnost, mora se Rusija zopet nazaj potisniti do Dnjepra. To mora biti smoter avstrijsko-ruski vojni. V tem oziru se mora dati Poljakom kako jamstvo, da se izjavijo solidarno z Avstrijo. Kako naj bi bilo to jamstvo, se ne da natančno povedati. Lahko pa izjavimo v imenu vsega poljskega naroda, da bi bila vsaka ustaja pogin za poljski narod, splošno naidušenje Poljakov za vojno z Rusijo se pa ne da drugače doseči, nego da se dovoli omenjeno jamstvo. — Tako sovražna pisava proti Rusiji nikakor ni v prid ohranjenju miru.

Oficijozno „Novoje Vremja“ pravi, da Rusija ne bode predložila nikakega programa za rešenje **bolgarskega** vprašanja mirovni ligi, če bi k njej pristopila tudi vsa Evropa. S tem bi Rusija le zgu bila svoboda delovanja in krvav konflikt, katerega želi mirovna liga, bil bi neizogibljiv. Rusije mirovna politika se pa ujema s poštnim miroljubjem narodov. Vse kar more storiti Rusija je, da drži odprta vrata za pogajanja na legalni podlagi.

Mej **srbskimi** liberalci je nastal razpor. Več jih je nevojnih, ker Ristič pri poslednji ministrskeji krizi, ni hotel nič radikalcem prijenjati, da bi se bil obdržal na krmilu. Ti hočejo, ko se zopet snide skupščina, osnovati svoj klub.

Na **Francoskem** proti ministrska kriza. Budgetni odsek je namreč zavrgel vladno predlogo o obdačenji pijač. V zbornici bode baje vlada zaradi tega stavila zaupno vprašanje.

V **Belgiji** imajo zopet štrajk delavcev. V mnogih premogovnikih ustavili sodelavci delo in zahtevajo povičanje plače. Neredov dosedaj ni bilo.

Domače stvari.

— (**Ljubljanske srednje šole, gimnazija, realka in učiteljske zapre se bodo**) jutri vsled sklepa deželnega šolskega sveta za tako dolgo, dokler ne poneha osepnična epidemija. Jdnak sklep o ljudskih šolah bode storil mestni šolski svet.

— (**Koroški deželni glavar**) je odgovoril kranjskemu deželnemu odboru, da je deželni predsednik Schmid-Zabierow res govoril o tem, da se je deželna prisilna delavnica slovenila, toda z dostavkom „vom Hörensagen“. Kritiko o tem neutemeljenem napadu na tukajšnji deželni zavod bodo gotovo izrekli poslanci v jutrajšnji seji, ko jim bode deželni odbor naznanil telegram.

— (**Po Einspielerjevem pogrebu**), ki je bil, kakor se nam ustmeno poroča, res jako lep, zbrali so so Slovenci v Celovci pri „Sandwirtu“ in preživeli nekoliko prav bratovskih ur mej mnogimi oduševljajočimi govori. Jutri priobčimo o tem obširno izvirno poročilo. Tako tudi objavimo premmoge telegrame, ki so izmej Slovencev in Slovanov bili poslani v Celovec k žalostni priliki Einspielerjevi smrti.

— (**Brez komentara.**) Bogoslovcem Celovškim bilo je prepovedano, položiti venec na pokojnega častnega kamornika sv. Očeta, knezoškofijskega duhovnega svetnika zlatomašnika A. Einspielerja krsto.

— (**O Einspielerji**) priobčili so vsi znani listi daljše ali krajše nekrologe. Češki in hrvatski listi tudi tu kažejo, kako gorko čutijo z nami Slovenci. Nemško časopisje meče tudi na mrtve naše može kamenje, vendar pa morajo priznavati, da je

rajni Einspieler bil redek značaj, vstrajen in nesebičen, eleganten boritelj za svoje ideje, vsaka ped poštenjak.

— (**Za spominek Einspielerjev**) se ne bode nič nabiralo, nego postavila mu ga bode družba sv. Mohorja iz svojega zaklada. Družbin odbor je sicer uverjen, da bi slovenski narod z veseljem žrtvoval, kar bi trebalo za nagrobni spominek tako odličnega sinu, kakor je rajni Einspieler bil, ali vidi se mu primerniše, da ne apeluje na občinstvo, nego da v ta namen izloči potrebno vsoto od dohodkov, ki jih ima družba sv. Mohorja, dohodkov, ki jih dobiva od vsega slovenskega naroda, tako, da bode pravo za pravo tudi prvobornik Einspieler imel nagrobni kamen od vsega, v večno hvalo zvezanega si naroda.

— (**Družba sv. Mohora**) kupila je na pokopališču v Celovci večji prostor, da se na njem pokopavajo v bodeče družbini odborniki in za družbo delujoči pisatelji slovenski, ki umrô v Celovci. Prvi je na tem prostoru bil v sredo pokopan — Andrej Einspieler, ustanovnik in prezasluzni odbornik, oče koroških Slovencev. Vse hvale je vredno in posebno za Celovec umevno, da je odbor družbe sv. Mohora tako ukrenil.

— (**Zabavni večer Pisateljskega društva**) bil je posvečen v spomin Andreja Einspielerja. Predsednik večeru g. J. Hafner je v svojem nagovoru poudarjal nevenljive zasluge Einspielerjeve za vse Slovenstvo in klical Slava njegovemu spominu. Potem je podajal dr. Vošnjak nekaj črtic iz življenja pokojnikovega iz dobe, ko je Einspieler izdaval „Slovenca“, kako sta se osobno seznanila pri Slomšekovi slavnosti v Mariboru in ostala do konca v iskrenem si prijateljstvu. Gg. prof. Levec in Orožen sta povedala zanimivo epizodo, ki so označevali Einspielerjev zdravi humor. G. Žitnik pa je pravi o veličastnem pogrebu, katerega se je bil udeležil in da je neki visoki gospod, s kojim je tudi že kranjski deželni zbor imel priliko pečati se, spodtikal se nad slovenskimi trakovi na venci ter hotel, da se odpravijo. A pogrebni spreved se je začel naprej pomikati in nikdo se ni našel, ki bi ga hotel motiti. — Potem je bilo na programu berilo g. prof. Pintarja, s katerim je vzbujal splošno zanimanje za Lukijana in njegova dela. Po berilu kazal je g. prof. Pleteršnik, kateremu je g. notar Hudovernik izročil ta dokument, diplomu, s katero je bil „Franz Preschern“ promoviran doktorjem prava na Dunajskem vseučilišču. Rektor je bil tisto leto B. Spendon. Profesor teologiae, najbrž tudi rodod Kranjec. Prihodnjemu zabavnemu večeru bode predsedoval g. prof. Orožen.

— (**Na Ljubljanskih ljudskih šolah**) pričinja se pouk ob 8. uri zjutraj, bodisi po leti ali po zimi. Kaka muka za otroke v sedanjih hudi zimih, da morajo v mrazu 12 do 16°R pobajati o tako rani uri v šolo, kjer ostajajo do 10. in 11. ure. Zakaj mestni šolski svet še ni po izgledu drugih mest sklenil, da naj bodo šolske ure mesto 8. do 10., rajši od 9. do 11. ure? Kedar gosta megla leži, itak ob 8. uri še ni prav svetlo. Otroci merajo ustajati v temi, hité se opravljati in v skrbi, da ne bi šole zamudili, še za zajuterk ne marajo. Mislimo, da bi v takih stvareh moralo inicijativo poprijeti ravnateljstvo ali pa šolski nadzornik. Čas poučevanja določevati pa je kompetenten mestni šolski svet.

— (**Osepnice.**) V zadnjih 24 urah zbolelo v Ljubljani za osepnici 18 osob, namreč 3 moški, 2 ženski in 13 otrok. — Umrla jedna ženska. V mestni bolnici za kozave je 6 osob. V deželni bolnici na Poljanah jih leži 28, drugi so v domači oskrbi. Bolezen napada zlasti ljudi, ki nemajo koz cepljenih, posebno otroke.

— (**Umrli**) je včeraj zvečer v 70. letu dobe svoje g. Blaž Marout, umirovljen cestni ogleda in posestnik v Ljubljani, iskren narodnjak in obče priljubljen mož. Lahka mu zemljica!

— (**Imenovanje.**) Davkarski kontrolor g. Alojzij Moschner, imenovan je davkarjem v devetem razredu, davkarski pristav g. Valentin Ažman davkarskim kontrolorjem v X. razredu, praktikanta Josip Jerman in Robert Lindtner imenovana sta davkarskima pristavama v XI. razredu. Začasni finančni koncipist dr. Ivan Mrak, postal je definitivni.

— (**G. Anton Žužek**), dozdaj praktikant v stavbenem uradu kranjskem, imenovan je stavbenim adjunktom v Zadru.

— (**Odbor slovenskega bicikliškega kluba**) naznanja p. n. članom, da je mestnemu ma-

gistratu odstopil dosedanje dvorano a za odškodnino dobil večjo in lepšo dvorano v šoli „Na grabnu“, katera je že urejena in č. g. članom na razpolaganje.

— (**O Gunduličevem komersu**) na Dunaji, ki ga je prijatelj z Dunaja v našem listu po vsem verno popisal, bilo je po nemških žurnalih, neizimši oficijozne, mnogo lažnjivega kričanja. Sekundovali so jim madjarski in žalibog tudi poljski listi. Ko bi bilo tem tendencioznim poročilom kaj vere, bila bi slovanska mladež pri tej priliki prekoračila meje svojega naidušenja in hitela „panrusizmu“ v naročje, bili bi se pokazali razdvoji mej njimi, bil bi moral policijski komisar poseči večkrat v govor itd. Vsega tega ni ne pičica resnična. Kakor sedaj čujemo, bodo Hrvatje, prireditelji komersa nastopili pot tožbe proti „Wiener allgemeine Zeitung“, ki je po svoji stari židovski maniri zvonec nosila v psovanji in grdenji slovanske, osobito hrvatske mladine.

— (**Iz Celja**) se nam piše: I. Suppanc, ta steber nemškutarstva v Kozjem, ki je kot tajnik hranilnice v Kozjem pri tej poneveril do 7000 gold. bil je danes 19. t. m. obsojen na 3 leta teške ječe poostrene z jednim postom vsak mesec. —

— (**Primorsko namestništvo**) le razpuistilo krajno skupino „Pirano“ italijanskega šolskega društva „Pro Patria“.

— (**Središkobralno društvo „Edinost“**) bode imelo v nedeljo, dne 22. t. m. svojo letošnje glavno zborovanje po tem-le usporodu: 1. Poročilo vodstva o delovanju društva v pretečenem društvenem letu. 2. Polaganje računov. 3. Volitev novega odbora. 4. Določba časnikov za tekoče leto. 5. Posamezni predlogi.

— (**„Narodna čitalnica v Gornjemgradu“**) priredi dne 5. svečana t. l. veselico s tombolo in plesom. Začetek ob 1/2 8 uri zvečer. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

— (**Va bilo**) k občenemu zboru čitalnice Mozirske dne 26. januarja 1888 ob 5. uri zvečer v čitalničnih prostorih gosp. Vrankoviča. Dnevni red: 1. Poročilo odborov. 2. Račun za leto 1887. 3. Volitev novega odbora in 4. Nasveti in predlogi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. januarja. „Wiener Zeitung“: Avstrijski poslanik v Madridu grof Dubsky imenovan je veleposlanikom.

London 20. januarja. Po poročilu Standardovem iz Shanghaia je 4000 delavcev, ki so pod nadzorstvom več mandarinov delali jez, ki bi zadrževal valove Žolte reke, nepričakovano voda zajela, da so većinoma poginili.

Beligrad 19. januarja. Tajnik državnega sveta, Gruić, se je ustrelil.

Beligrad 19. januarja. S kraljevim ukazom je več odločno liberalnih okrožnih prefektov umirovljenih ali pa odpuščenih, njih mesta oddala so se novim prefektom radikalcem.

Strassburg 19. januarja. Kar. Streissgutha, izdelovatelja godal, vračajočega se iz svoje trgovske podružnice v Nancy, so včeraj na tukajšnjem kolodvoru prijeli in zaprli.

Berolin 19. januarja. Kakor „National Zeitung“ javlja, so se straže okolu vile Zirio v San Remu pomnožile. Cesarjeviča vozečega se na sprehod, spremljajo žandarmi.

Razne vesti.

* (**Visoka starost.**) V vasi Brumov na Moravskem umrl je pred nekoliko dnevi kočar Josip Mohr, 127 let star. Zapustil je 14 otrok, 32 vnukov, 15 pravnukov in 3 prapranuके. Izmej sinov je jeden 102 leti star. Pokojnik bil je do konca svojega življenja popolnem čvrst, hodil pogosto v cerkev in še le s 122. letom začel je rabiti očala. Kap končalo mu je življenje.

* (**Velikanska povenjenj.**) spominjajoča na vesoljni potop, zadela je preteklo jesen Kitaj. Hoang-Ho ali „Žolta Reka“ prodril je obdajajoče ga nasipe ter preplaval in uničil samo v jedni deželi 1500 vasi z vsemi prebivalci. Jednako škodo proizročil je v deželi Anhui. Koliko je ljudij potonilo se na tanko ne dá izračunati, a Evropeci, bivajoči v Pekingu in občujoči z vladnimi osobami, trdijo, da je vsega vkupe 700.000 ljudij našlo svoj grob v valovih. V preplavljenih krajih rešilo se jih je le jako malo in to so bili samo tisti, ki so mogli ubežati na par vzvišenih krajev. O osodi nekaterih velikih mest se še sedaj nič gotovega ne ve. Mesto Chungmon je po nekaterih vestih izginilo z vsemi prebivalci v valovih, drugi pa trde, da ga na vse strani voda obdaja in je promet z mestom nemogoč.

Kolika je bila sila vode, previdi najlaglje vsakdo iz tega, da je izstopivša „Žolta Reka“ dvajset milj na široko valila svoje ljute valove po deželi.

Signuren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja v prsih, glavobolja, pomanjkanja slastij do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (13-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-211)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 18. januarja.
V Pragi: 51, 8, 25, 83, 76.

Tujci:

18. januarja:
Pri **Slonu**: Weiss, Motausel z Dunaja. — Karloff iz Inomosta. — Hudočernik iz Radovljice. — Seken iz Trsta. — Crippa iz Monze.
Pri **Maliči**: Meidelmaier, Schadek z Dunaja. — Pichler iz Budapešte. — Manhold iz Hmeljnika. — Turn iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

19. januarja: Janez Peček, krojača sin, 6 mesecev, Rasputne ulice 4, za kozami. — Karl Eisert, knjigovez, 55 let, Stari trg 2, za spridenjem dolnjih telesnih delov. — Blaž Marout, c. kr. cestni oglednik v pokoji, 69 let, Gradišče 16, za plevritičnem eksudatom. — Lucija Jeršek, delavca hči, 1 mesec, Poljanski nasip 4, za sušico.

V deželni bolnici:

18. januarja: Josip Perne, 60 let, za krvavenjem možganov.

19. januarja: Ana Jeler, gostača žena, 49 let, za pljučnim emfizemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. jan.	7. zjutraj	748.35 mm.	-16.4° C	sl. vzh.	megla	
	2. popol.	749.13 mm.	-9.0° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	749.83 mm.	-11.0° C	sl. szh.	jas.	

Srednja temperatura — 12.1°, za 10.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	gld.	—	gld.	—	dan
Papirna renta	78.30	—	78.30	—	78.35	—	
Srebrna renta	80.0	—	80.0	—	80.45	—	
Zlata renta	109.75	—	110.0	—	110.0	—	
5% marcna renta	93.10	—	93.0	—	93.0	—	
Akcije narodne banke	869.0	—	868.0	—	868.0	—	
Kreditne akcije	269.20	—	269.0	—	269.0	—	
London	126.75	—	126.75	—	126.75	—	
Srebro	—	—	—	—	—	—	
Napol.	10.03	—	10.03	—	10.03	—	
C kr. cekini	5.97	—	5.97	—	5.97	—	
Nemške marke	62.25	—	62.25	—	62.25	—	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	—	kr	—	—	
Državne srečke iz l. 1864	100	164	—	90	—	90	
Ogerska zlata renta 4%	—	96	—	—	—	—	
Ogerska papirna renta 5%	—	3	—	—	—	—	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—	—	—	—	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	—	—	—	—	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	25	—	—	—	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	50	—	—	—	
Kreditne srečke	100 gld.	176	—	80	—	80	
Rudolfove srečke	10	—	19	—	50	—	
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	99	—	50	—	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	205	—	75	—	—	—	

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bogu vsemogočnemu dopalo, našo preljubljeno hčer, oziroma sestro,

GABRIJELO NEŽIČ,

danes 20. januarja ob polu četrti uri, prevideno s sv. svetstvi za umirajoče, v 14. letu dobe svoje, v boljše življenje poklicati.

Pogreb bo v nedeljo 22. januarja ob polu četrti uri popoldne.

Blago ranjco priporočamo v blag spomin.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1888.

Marija J. Nežič,

mati.

Mijo Nežič,

oče.

Mimica Nežič,

sestra.

(49)

Potrjim sreem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš ljubljani soprog, oziroma oče, tast in ded, gospod

BLAŽ MAROUT,

upokojeni c. k. cestni ogleda in posestnik,

včeraj ob 6. uri zvečer, po mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, v 70. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bo v soboto, dne 21. prosinca, popoldne ob 4. uri iz Gradišča št. 16.

Zadušne sv. maše brale se bodo v cerkvi oo. Franciskanov in čč. Uršulink.

Priporočamo ranjcega v blag spomin in molitev.

Ljubljana, dne 20. prosinca 1888.

Marijana, rojena Potočnik,

soproga.

Avguštin, Fran in Janko,

sinovi.

Josipina, omožena Čepin, in Minka,

hčeri.

Janez Čepin, Mina, rojena Černe,

zet.

sinaha.

Minka Čepin,

unukinja.

(53)

Zahvala.

Prisrčna hvala bodi izrečena vsem za mnogo-tero ljubezen in sočutje, katero ste nam skazali o smrti in o pogrebu našega sorodnika

monsignora Andreja Einspielerja.

Vsem sploh in vsakemu posebej obilno plati Bog!

V imenu vse hvaležne sorodovine:

Lambert Einspieler, Gregor Einspieler,
kanonik, mestni kaplan,
kot bratranec, kot stričnik.

Zahvala.

Pretužni glas, ki je počil dne 16. t. m., da je nehalo biti za vse dobro uneto in do skrajne meje požrtvovalno sreč našega

msgr. Andreja Einspielerja,

našel je iz vseh stanov in stranij naše mile domovine prisrčno-sočuten odmev v pre mnogih so-žalnih brzojavah in pisnih, v krasnih vencih in pomenljivih napisih na dražih trakovih, posebno pa še v zares sijajnem sprevedu k zadnjemu počitku, katerega so se udeležile razne deputacije.

Podpisani odbor šteje si v dolžnost, najiskrenejšo zahvalo izreči vsem, ki so kakor koli svoje sočutje, spoštovanje in ljubezen do velikega pokojnika izkazali.

Bog tisočero poplačaj vsem!

Odbor družbe sv. Mohorja.

Zahvala.

Povodom smrti našega preljubljenega strijca, prečastitega gospoda

JANEZA TOMANA,

dekana in častnega korarja v Moravčah,

prejeli smo toliko dokazov sočutja, da nam je nemogoče se vsem osobno in dostojno zahvaliti. Zato izrekamo tem potom vsem udeležiteljem, zlasti p. n. stolnemu kapiteljnu, prečastitemu gospodu kanoniku Urbasu, prečastitemu gospodu dekanu Oblaku, domačima gg. kaplanoma, vsem p. n. gg. duhovnikom; dalje slavnemu deželnemu odboru, blag. gosp. Janko Kersniku, gg. uradnikom, bližnjim gg. učiteljem, darovalcem krasnih vencev in moravskim faranom presrčno zahvalo.

Moravče, dne 18. januarja 1888.

(48) Ostali žalujoči.

Divji prašič (mrjasec),

kakeršen že 200 let ni bil ustreljen na Kranjskem, po zapiskih grofa Margherija, videti je

v Kravji dolini št. 3.

Razstavljen bode od 20. do 23. januarja od 8. ure popoldne do 6. ure zvečer. (54)

Ustopenina 10 kr.

Anton Pavčič

Razglas.

V poslednjih 14 dnevih so se osepnice ali kozé, katere že dalje časa razsajajo v Ljubljanski okolici in v mestu, tukaj razširile takó zeló, da je treba proglasiti jih za **epidemijo**.

Če kdo zbolí s sumnimi znamenji, poklicati je **takó** zdravnika in ravnati se natančno po njegovih zapovedih. Bolnika je v posebno sobo dejati in skrbeti je za to, da nihče brez potrebe ne občeje z njim; kjer to ni mogoče, tam je najbolje, bolnika oddati v bolnico, kjer je z vsem preskrbljen. Perilo kozav in njih posteljna oprava ne sme dajati se za čiščenje pericam kakor po navadi, temveč samo mestnim služabnikom za to postavljenim.

Za prepeljavanje kozav v bolnico ali drugam posluževati se je le mestnega voza za to določenega, nikakor pa ne družih, zlasti ne fijakarskih voz.

Kadar kak kozav umré, je smrt **takó** oznaniti pri mestnem magistratu, ki bode mrliča v posebnem vozu kakor hitro mogoče prepeljati dal v mrtvašnico. Polaganje tacih mrličev na mrtvaški óder v stanovanjih je prepovedano, prepovedan tudi vsak pogrebni spreved.

Prestopke teh odredb bode mestni magistrat ostro kaznoval brez prizanašanja; bode kaznovan tisti, kdor ne oznani gospodski, da je pri njem kdo **bolel** na kozah.

Kot najboljši pripomoček, da človek ne naleze osepnice, priporočajo zdravniki cepljenje s cepivom od telet. Opozarjati je pa tudi, da je za časa epidemije največ nevarnosti nalezti bolezen tam, kjer se shaja in gnéte veliko ljudi, torej je previdno, po mogočnosti ogibati se tacih shajališč.

Mestni magistrat Ljubljanski

19. dan januarja 1888.

Župan: Grasselli.

V Ljubljani, na cesarja Josipa trgu.

CIRKUS SCHLEGEL.

Jutri v soboto 21. januarja 1888

ob 7. uri zvečer:

Velika izredna gala-predstava

na korist

komika gospoda Ernesta Pawy-ja

s popolno novo izbranim programom.

Vse natančneje po listikih. (54)

Za mnogobrojni obisk se priporoča udano

ERNEST PAWY, komik.

V nedeljo dne 22. januarja

2 poslednji nedeljski predstavi

popoldne ob 4. uri in ob 7. uri zvečer.

V ponedeljek 23. in v torek 24. januarja

nepreklicljivo

poslednji predstavi.

M. Schlegel, ravnatelj.

Največja prihranjenja v gospodinjstvu. V prodajalnicah kolonialnega blaga in delikates ter droguerijah. Najvišja odlikovanja in zlato kolajne.

Daje se dobliva Ko
najedenkrat, Bouillon-Extract dišava za jed
ne da bi se nepresegljivo
kaj zaradi
pridejalo, Maggi's doberga ukusa
izvrstno in
mesno juho. nizke cene.

Marke: Extractum Purum, Aux Fines Herbes und Trüffel-Würze.

Fine moke za juho iz sočivja.

Napravljane pod varstvom c. kr. avstrijskega obrtnega nadzorstva in švicarske občnokoristne družbe.

● Osrednja zaloga: Wien, I., Jasomirgottstrasse 6. ●

Prodajajo: Peter Lassnik, H. L. Wenzel, Schussnig & Weber. — V Zagorji: R. E. Michelic, Ivan Müller, Rudniška bratovska skladišnica. — V Litiji: Ivan Waggonik. (902-6)